

§ 10. Man formener endog, at Tiden, i Stedet for at denne Forordning bestemmer Kostpenge for 12 Uger, kunde indskrænkes til 8 Uger. Derimod har man i Henseende til Kostpengenes Størrelse, der neppe overalt bør være den samme, foreslaaet en saadan Forhøielse, at de fastsættes efter Billighed og hvert Steds Skik og Brug, dog ikke under 1 Rbmf. og ikke over 2 Rbmf. om Dagen.

Det Tyende, der ulovlig begiver sig bort af Tjenesten, skal efter L. 3—19—11 have forbrudt saa meget, som Lønnen beløber sig for et halvt Aar, Halvdelen til Husbonden og Halvdelen til Husbondens Herkskab. Dette er for Kjøbenhavn saaledes nærmere bestemt, at det halve Aars Løn skal deles mellem Husbonden og Politiekassen, og at Tyendet endvidere skal tilbagebetale Fæstpengene og miste den Løn, som er fortjent indtil den Dag, da det forlader Tjenesten, Plac. af 3die December 1755 § 7. For Landet er foreskrevet, at Rettens Middel skal være Husbonden behjælpelig til at bringe Tyendet tilbage i Tjenesten, og at dette, der modvilligen har forladt den, bør bøde 2 Mk. for hver udebleven Dag, men at det, hvis det paany gaaer af Tjenesten, eller negter at begive sig igjen i samme, skal have $\frac{1}{2}$ Aars Løn forbrudt til Husbonden og hensesættes til Arbeide i Tugt eller Forbedringshuset i 3 Maaned, Forordn. af 25de Marts 1791 § 9. Sidstnævnte Arbeidsstraf er ved Forordn. af 12te Juni 1816 § 5 forandret til Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage. Jvfr. Canc. Skr. af 7de Juni 1834. Den Bestemmelse, at Rettens Middel skal være Husbonden behjælpelig til at bringe Tyendet tilbage i Tjenesten, er af det forrige danske Cancelli forklaret saaledes, at det anses tilstrækkeligt, at Politimesteren efter Husbondens Begjæring om Hjælp ved Sognefogden giver Tyendet en Paamindelse om at vende tilbage, idet samme gjøres opmærksom paa Følgerne af en Vægring, Canc. Skr. af 7de Sept. og 23de Novbr. 1841. Naar Politiets Medvirkning indskrænkes saaledes, har den ikke meget at betyde, og en virksomere er vanskelig at gjøre gjældende. Man har troet, at den helst ganske maatte undværes. I saa Fald bør uden Tvivl ogsaa den Dagmulet falde bort, som fastsættes

i Forordn. af 25de Marts 1791 § 9. Thi hvis Tyendet frivilligen vender tilbage i Tjenesten, og Husbonden modtager det, hvortil han ikke kan være pligtig, maa det være overladt til Parterne at komme overeens om, hvad Virkning Tyendets Bortgang skal have.

Som almindelig Regel har man foreskrevet, at det bortgaaende Tyende skal forbyde den fra sidste Fardag fortjente Løn, betale til Husbonden halvt saa meget, som Lønnen udgjør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingenstunde mere end Løn for et halvt Aar, og bøde fra 2 til 20 Rbd. Dette er overeensstemmende med § 19 angaaende det Tyende, der udebliver fra den Tjeneste, som det har paataget sig, dog at det udeblivende Tyende skal tilbagebetale Fæstpengene, og at det bortgaaende i Stedet derfor forbyder den alt fortjente Løn. Den i L. 3—19—11 og Plac. af 3die December 1755 § 7 fastsatte Bød til det Offentlige af $\frac{1}{4}$ Aars Løn passer ikke paa en Tjenestetid, som er kortere end et halvt Aar, og er derfor ombyttet med en Mulct fra 2 til 20 Rbd. Jfr. S. 26. Den Frihedsstraf, som bestemmes i Forordningen af 25de Marts 1791 § 9, jvfr. Forordn. af 12te Juni 1816 § 5, findes at være usforholdsmæssig streng.

§§ 54—56.

I disse §§ gjentages i det Væsentlige kun visse i de gjældende Love hjemlede Forrettingsheder for Tyendet med Hensyn til Lønnen. Saaledes er Bestemmelsen i § 54 angaaende Fortrinnsret for Lønnen i Concurstillælde overeensstemmende med L. 5—14—37 og Forordn. af 25de Marts 1791 § 18. I disse Love nævnes vel alene Løn, medens i Udkastet anføres „Løn og Kostpenge“, men naar Tyendet, i Stedet for at faae Kost hos Husbonden, erholder Kostpenge, antages, at om disse maa, hvad Fortrinnsretten angaaer, gjælde det Samme som om Lønnen.

Den Ret, som Forordn. af 25de Marts 1791 § 16 giver Tyende paa Landet til at lade foretage Udvantning hos Husbonden for et Aars Løn, naar Fordringer ikke modsiges, synes uden Betænkning at kunne udvides til Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder, jfr. Canc. Skriv. af 20de Januar 1827. Foruden at